

Llibertats d'expressió!

El cartell del carnaval de Tàrraga ha fet referència a l'assalt a l'ajuntament que una bona colla de firaires va fer fa 25 anys. L'actual govern targarí va entendre que posava en valor aquells fets i que els banalitzava; l'associació Agrat pretenia, crec, fer sàtira d'uns fets que no han de ser pas tabú. L'equip de govern no va censurar aquell cartell, si bé sí que demanà que es retoqués i s'eliminés la referència al foc i la façana de l'edifici. Finalment, com que l'Agrat no ho va fer, el govern decidí retirar el logo del cartell però mantenir la subvenció a la festa. Al meu entendre, que el cartell posés en valor aquells fets és interpretable i, per tant, no es podia demanar que fos modificat o "censurat". Diria, i la CUP de Tàrraga ho pensem així, que se n'ha fet un gra massa. És un cartell, és interpretable, no incita a la violència. L'equip de CiU i PSC tampoc no va cedir el balcó de l'ajuntament per fer el discurs del Rei Carnestoltes...

En qualsevol cas, crec que cal parlar del que no ha dit ningú encara. En aquells fets de la Fira de Teatre de 1991 també foren víctimes molts joves arrestats injustament i indiscriminadament. Amb uns judicis que es van allargar molt, moltíssim, massa. Es va dir que alguns, arrestats o no, patiren brutalitat policial, uns fets que, evidentment, van ser silenciats. I què va passar a l'interior de l'ajuntament amb els antiavalots de Saragossa? A la zona d'acampada també es va dir que hi va haver pallisses i alguns van sospitar que tot allò va ser aprofitat per les forces d'ordre de l'Estat per erosionar el moviment llibertari i okupa de Barcelona, que venia a la Fira d'aquell temps. Un any després tindria lloc l'Operació Garzón, un complot de detencions i tortures per part de l'Estat contra l'independentisme combatiu, que aconseguí que Estrasburg condemnés l'Estat espanyol.

Per tant, està bé recordar els fets de 1991, però recordar-los tots: l'assalt i les víctimes, sí, però totes, també les de la brutalitat policial i la repressió política. Encara ara hi ha macrobatudes policials a joves dissidents que després resulten innocents. Ah, i titellaires a la garjola!

Carlos Vilchez Ribera, membre de la CUP de Tàrraga

Article publicat a la revista *Comarques*, núm. 388, 1ª quinzena de febrer de 2016